

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Manè, Doctrina practica. De præsentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

cognovi te, pulchritudo tam antiqua! amo
 ergo tandem te, toto me. *Suscipe, Domine,*
universam meam libertatem, accipe memoriam,
intellectum & voluntatem meam: quidquid ha-
beo, & sum, mihi largitus es: totum id tibi re-
stituo, tuæque adorandæ trado & subdo volunta-
ti: amorem tui solum mihi dona, & dives sum
satis, nec aliud quidquam ultra posco.

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino diei octavæ
relegenda.

De Præsentia Dei.

Inui supra, in Hora Considerationis diei
 tertiæ, oblivionem præsentis Dei esse fon-
 gem omnium defectuum; & in Hora Con-
 siderationis diei septimæ, sicut homines
 sæculares, ita & religiosos destrui, defectu
 actualis fidei de præsentia Dei. Atque hæc
 ibi incidenter; hoc loco de religioso usu
 ejusdem præsentia Dei ex professo agendum
 duxi.

Primò itaque certum est, uti ibidem dixi,
 efficacissimum esse remedium contra pecca-
 ta memoriam præsentia Dei. Nam, ut ait
 Clemens Alexandrinus lib. 3. de Pædag. cap. 5.
Hæc solum ratione fit, ut quis nunquam labatur,

si Deum sibi ipsi semper adesse existimet. Hoc remedio S. Paphnutius Thaidem meretricem, & S. Ephrem aliam procacis vitæ mulierem ad frugem reduxit.

Secundò, certum est, nihil esse præsentius ad vincendas tentationes, ad evitanda pericula, & difficultates omnis generis superandas, quàm memoriam præsentia Dei. Experienciâ suâ id didicit Propheta Domini, ita ut audenter pronunciaret, *Psal. 22. Etsi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.*

Tertiò, certum est, jugem præsentia Dei memoriam, vitamque illi accommodatam, esse compendium & summam perfectionis in hac vita: conclusit Deus ipse veritatem hanc, dum docens Abrahamum, quomodo posset esse perfectus, dixit: *Ambula coram me, & esto perfectus, Gen. 17.* Hinc quicunque placuerunt Deo, in memoria præsentia Dei potissimum enituerunt. Elegit Dominus duos ex omni carne, qui nondum sunt mortui, servati que ad certamen cum Antichristo; & in quo præcipuè hi tam privilegiati servi Dei excelluerunt? hoc de illis refert Sacra Scriptura, *Genes. 2. Ambulavit Henoch cum Deo.* Quem aliqui Judæi censuerunt fuisse Angelum incarnatum, ut Cornelius à Lapide refert in hunc locum. Eliæ verò quid vivaciùs inhæserat, quàm præsen-

tia

tia Dei? hoc in eius ore frequens fuit: *Vivit Dominus, in cuius conspectu sto.* 3. Reg. 17. Preciosissima Filij Dei Mater omnes puras creaturas superavit perfectione; quàm autem Dei præsentis indefinenter memor fuerit, innuitur in canticis: *Ego dormio, & cor meum vigilat, cap. 5. v. 3.* Quæ verba nonnulli SS. Patres, & Theologi explicant de B. V. dicuntque eam etiam in somno Dei memorem fuisse. Immò S. Bonaventura, S. Bernardinus, & noster Canisius tradunt, pluribus Sanctis revelatum esse, quòd B. Virgo integras ferè noctes orando & meditando traduxerit, ut adnotat Cornelius in hunc locum. Verba S. Bernardini digna relatu sunt, *Tom. 2. serm. 91. art. 1. c. 2. Somnus, qui abyssat & sepelit in nobis rationis & liberi arbitrij actus, & per consequens actum merendi, non credo, quòd talia in Virgine operatus fuerit, sed anima ejus libero ac meritorio actu tunc tendebat in Deum.* Adijcio exemplum è nostris unum, de P. Petro Cottono, in cuius vita lib. 2. c. 10. scribitur, quòd singulari Dei beneficio decem circiter annis ante mortem, etiam dormiens, liberi arbitrij usum habuerit, ad orationem ac meditationem, & consequenter ad Dei præsentiam memoriâ retinendâ.

Quartò, certum est, nullum religiosum posse esse verum religiosum, nisi se exerceat in usu frequenti memoriæ præsentis Dei.

Quia

Quia cum nullus possit esse verus religiosus, nisi tendat semper ad perfectionem, juxta superius dicta, & perfectio consistat in jugi memoria presentiae Dei, juxta proximè dicta; manifestè habetur, neminem posse esse verum religiosum, nisi se exerceat in usu memoriae presentiae Dei. Ex quo etiam facile est colligere, quòd religiosus, qui sub mortali obligatur tendere ad perfectionem, plurimum etiam obligetur, exercere usum memoriae presentis Dei. Facile quoque est ex dictis colligere, quòd, si quis velit scire profectum suum in via DEI, inde possit noscere, an & quantum profecerit in memoria presentis DEI per diem & noctem; in memoria, inquam, non qualiquali, sed cum reverentia, amore, & conformatione vitae ad exigentiam presentis DEI.

Quintò, certum est, memoriam presentiae Dei esse inchoationem beatitudinis aeternae in hac vita: sicut enim beatitudo caelestis consistit in visione divinae faciei, sic inchoata beatitudo terrestris consistit in hoc divino intuitu: hinc Glossa ordinaria ad illud 3. Reg. 17. Vivit Dominus Deus Israël in cuius conspectu sto, ait; *in conspectu Domini stat justus modò, stabit & in futuro. Mens repleta recordatione presentiae Dei, quid nisi caelum est? Semper Dei memineras, & caelum mens tua evadet, & S. Ephrem ait: Qui est semper memor*

memor Dei, est sicut Angelus: Angeli enim semper vident faciem Patris. Sed jam commemorandæ sunt praxæ aliquæ frequentis memoriæ circa præsentiam Dei: ex quibus sit hæc.

1. Occasionibus habendæ in memoria præsentia divina, quæ in vita religiosa quotidie occurrunt, bene uti: ita enim est ordinata vita religiosa, ut, nisi velit hoc ipso delinquere, non possit non frequenter meminisse Dei religiosus: quod inde constat; Impendis enim quotidie, Religiose, ex præscripto religionis horam integram meditationi, præparationi illam præcedenti, & reflexioni subsequenti: ecce jam plusquam una hora, in qua non solum potes, sed debes esse memor præsentis Dei. Deinde paraste ad Sacrum saltem per quadrantem; absolvis Sacrum per dimidium horæ; in gratiarum actione moraris saltem per quadrantem: ecce iterum hora, in qua obligaris meminisse Dei. Officio Canonico Sacerdotali persolvendo impendis quotidie plusquam horam; nunquid in ea non debes esse memor Dei, quem alloqueris? jam in examine Matutino & Vespertino, Litanis, colloquijs Spiritualibus, Salutatione Angelica, singulis horis dici solitâ, & ad ternum per diem pulsum ter repetitâ: nomine Dei toties per diem invocato & audito; in ipsis denique

denique circa animas religiosis functionibus, concionibus, confessionibus, instructionibus, quot & quantæ sunt occasiones exercendi memoriam præsentis divinæ! Utere ergo, Religiose, his occasionibus, prout debes, & eris memor Dei, Deusque erit memor tui, & firmabit super te oculos suos.

2. Orationibus jaculatorijs ad Deum frequenter uti, quas mirum in modum commendant Sancti Patres, & viri ascetici. S. Augustinus Epistolâ ad Probam ait: *Dicuntur fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, sed eas brevissimas, & raptim jaculatas, &c. dum sportulas texebant; dum manibus laborabant, &c.* Unum ex jaculis hujusmodi jaciebant: *Diligam te Domine fortitudo mea!* hæc eadem jacula etiam nos, manu linguæ vel cordis, jacere possumus, quocunque loco, in quocunque negotio. Vocantur autem hæc Orationes jaculatoriæ, quòd vi amoris janciantur in Deum, & sicut sagitta Jonathæ nunquam redijt retrorsum, ita hæc jacula nunquam sint sinè fructu. Jecit semel tantum jaculum tale Iatro in cruce, jecit, inquam, ad cor Christi dum dixit: *Memento mei Domine, dum veneris in Regnum tuum, & ô quàm iaculum hoc non redijt retrorsum!*

3. Micas temporis & minuta, quæ inter finem & initium diversarum occupationum, atque in ipsis occupationibus identidem intercurrunt,

recurrunt, non finire frustra abire, sed in
ijs memoriam præsentis Dei non per aliquas
imaginationes, caput fatigantes & lædentes,
sed per actus fidei, spei, amoris, aliarumque
virtutum ad Deum directos, occupare, ad-
habito circa hoc etiam examine particulari.

Hæc si ex parte tua adhibueris, Religiose,
docebit te Unctio Spiritus Sancti modos
alios habendi semper in memoria præsen-
tem Deum, qui tibi in omni actione ita
inhærebit, sicut febricitanti, in omni quod
agit, inhæret calor ejus febrilis.

DIEI OCTAVÆ

MEDITATIO II.

De Amore pretiosissimæ Dei Pa- rentis.

Quantum nos affici erga Matrem Dei &
nostram, Virginem beatissimam, velit S. P.
N. patet ex tot colloquijs, quæ in Exercitijs
suis præscribit, & dirigere ad eam jubet.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Constitue te coram
pretiosissimâ Dei Matre, totam Societatem
nostram sub pallio suo continente, ut osten-
sum Venerabili Patri Gutierrez.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domi-
no gratiam affectus teneri, intensi & æterni
erga Matrem ejus.

PUN-